

Să cinstim pe cei care au trecut la Domnul și să fim alături de cei îndoliați”

În Duminica a 20-a după Rusalii, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit un cuvânt de învățătură în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheor-ghe” din Reședința Patriarhală, în care a subliniat faptul că Evanghelia citită în cadrul Sfintei Liturghii, a învierii fiului văduvei din Nain (Luca 7, 11-16), ne arată în esență că Mântuitorul Iisus Hristos aduce mamei îndoliate bucuria învierii fiului ei. Preafericirea Sa a evidențiat că Evanghelia Duminicii a 20-a după Rusalii este un îndemn la a fi alături de cei care sunt îndoliați, dar și la cinstirea celor adormiți în Domnul.

Patriarhul României a precizat că Mântuitorul Iisus Hristos are milă atât față de cei îndoliați, cât și față de tânărul care a murit, plecând din această viață înainte de vreme. „Sfântul Chiril al Alexandriei, care a tâlcuit Evanghelia după Luca, spune că Mântuitorul Iisus Hristos S-a atins de sicriul tânărului mort pentru a arăta că prin trupul Său se dăruiește viață, că prin mâna Sa, care s-a atins de sicriu, se dăruiește viață tânărului mort. Mântuitorul a înviat pe fiul văduvei din Nain și a alinat durerea

femeii văduve, pentru că El este învierea și viața, dar și pentru a arăta că El este Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre. El a săvârșit minunea învierii fiului văduvei din Nain pentru a arăta compasiune, adică iubire milostivă care suferă împreună cu cei care suferă și pentru a arăta că El este izvorul vieții veșnice”, a spus Preafericirea Sa.

În continuare, Părintele Patriarh Daniel a reliefat că Mântuitorul Iisus Hristos ne învață să cinstim pe cei care au trecut la Domnul și să fim alături de cei îndoliați: „Să nu așteptăm să fim invitați la înmormântare, după cum nici Iisus nu a fost invitat la Nain, ci el a mers acolo pentru a consola, pentru a aduce alinare suferinței acelei mame. Cinstirea celor care au trecut la Domnul trebuie să se facă arătând respect față de trupurile lor, dar și față de mormintele în care ei sunt depuși. De aceea, în Biserica noastră avem un cult al celor adormiți în Domnul, al celor care au trecut la viața veșnică, având credința în Iisus Hristos și nădejdea învierii celei de obște la sfârșitul veacurilor. Cei adormiți în Domnul, care au avut o viață sfântă, și după moarte păstrează legătura sfințeniei în trupurile lor, pentru că sfințenia din sufletele lor s-a imprimat în trupurile lor. De aceea, osemintele sfinților se numesc moaște și acestea sunt cinstite în mod deosebit, pentru că rămâne o legătură tainică între sufletul celui adormit în Domnul, care a avut o viață sfântă, și trupul său din mormânt”.

Întâistătorul Bisericii noastre a mai subliniat că Evanghelia Duminicii a 20-a după Rusalii este un îndemn la a fi alături de cei care sunt îndoliați, dar și la cinstirea celor adormiți în Domnul, „mai ales că anul acesta, Biserica, în mod deosebit, face pomenirea celor adormiți în Domnul și se îngrijește în mod deosebit de cimitire și de mormintele eroilor, cărora le înalță și monumente de cinstire. Aici vedem valoarea liturgică și culturală a cimitirelor. Sfântul Ioan Gură de Aur a spus că, mergând la cimitir, aflăm multă înțelepciune: vedem că suntem trecători, dar în același timp avem speranța învierii de obște și credința în învierea morților la sfârșitul veacurilor. El mai precizează că, acum, locul unde se află înmormântați creștinii nu se mai numește necropolă sau orașul morților, ci se numește cimitir, adică dormitor, unde odihnesc cei trecuți la Domnul într-o așteptare învierii universale. Aceasta ne îndeamnă și mai mult să avem credință puternică în Învierea lui Hristos și în învierea morților, dar și să cinstim pe cei adormiți în Domnul, pomenindu-i în rugăciunile noastre”.

La final, Părintele Patriarh Daniel a precizat că tinerii trebuie ajutați să trăiască viața în comuniune cu părinții, „să nu se înstrăineze de părinți, să trăiască viața în respect față de părinți, față de cei din jur și față de prietenii lor. Se recomandă ca tinerii să aibă prieteni credincioși, care se roagă lui Dumnezeu pentru sănătatea și

mântuirea lor. Această Evanghelie ne arată iubirea lui Hristos față de tineri și dorința Lui ca tinerii să fie o bucurie pentru părinți, să fie un sprijin, când ei se află la bătrânețe. Să ne rugăm pentru toți părinții care au avut copii care au murit înainte de vreme, fie în accidente, fie din cauza bolilor. Este nevoie de multă consolare și întărire. Unii oameni, pentru că au pierdut ființe dragi, părinți sau copii, soții sau soți, și pentru că nu au avut cine să-i consoleze, să-i întărească și să-i sfătuiască, s-au dezechilibrat psihic. Dar dacă în momentele de grea încercare au trecut mai ușor prin încercarea arătată de Preafericitul Părinte Patriarh

ziarullumina.ro